

Diep in de blauwe zee

Bobas was een jongen, een gewone jongen. Die gewoon naar school ging en met z'n vrienden op straat speelde tot het donker werd, want dan moest naar huis komen om te eten.

Bobas lustte van alles, maar het liefst at hij...vis.. Kabeljauw, een scholletje, ja zelfs mosselen en inktvis vond hij lekker.. “**Het ruikt zo lekker naar zee**”zei hij dan.

“**Ah mamma, wanneer gaan we weer naar de zee?**”

Het liefst ging Bobas elk weekend, of nog liever...elke dag . Maar daar voor woonden ze net even iets te ver weg.. Nee...één keer in de zomer, één keer in de herfst, één keer in de winter en één keer in de lente, dat vonden z'n ouders wel genoeg.

Eén keer naar Zeeland, één keer naar Zandvoort, één keer naar Terschelling en één keer naar.... Scheveningen.

Lied 1: Scheveningse strand

Zon, de zee, de golven aan het Scheveningse strand

Zorgen over morgen zijn verborgen in het Scheveningse zand (4 keer)

Waar je kuilen graaft

Dat goudgele strand bij mooi weer

Het Scheveningse strand, waar je zonnebaadt

Met een laag zonnebrand, steeds meer

En duizenden mensen vervullen hun wensen

Wand'lend over de boulevard

Langs het Kuhrhaus en Sealife, VitaLizee

De Palace de Pier hé ga je met me mee

Naar de zon, de zee, de golven aan het Scheveningse strand

Zorgen over morgen zijn verborgen in het Scheveningse zand

Bobas kan uren turen naar de zee. Zo mooi, zo glad, zo mooi. Zij ouders waren al koffie gaan drinken, maar Bobas staat met zijn voeten in het water en kijkt uit over de golven van de grote zoute zee. Stil is 't en Bobas kan nu de geluiden van de zee horen.

Het klinkt anders dan hij gewend is alsof... alsof...alsof hij geroepen wordt.

Er beweegt iets in de zee...een meisje! Ze komt uit zee naar hem toe gezwommen en ... ze roept hem. "Bobas! Bobas!" Bobas staat gespannen in de zee. En het meisje maakt een geluid dat Bobas nog nooit gehoord heeft.

Het lijkt wel of ze me iets wil zeggen, ze steekt haar hand uit en Bobas pakt hem beet. Hé.. het lijkt net of Bobas haar kan verstaan. Zegt ze nu: "Bobas, ga je met me mee, naar de diepte van de zee?"

Bobas laat even los. Hij kijkt verbaasd. "Hé, dus als ik haar hand vasthoud kan ik haar verstaan". Hij pakt haar hand weer beet. "Wees niet bang, je bent veilig bij mij."

Ze trekt haar hand mee en Bobas verdwijnt nu onder de golven.

"Wat is het hier mooi. Alles beweegt, zoveel kleuren".

"Dit is nog niets, moet je verder komen, daar waar ik woon, bij mijn familie".

Bobas kijkt haar aan. Hé, je bent een zeemeermin. Bestaan die dan echt?"

Ze knikt en trekt Bobas mee dieper de zee in.

Ze wijst alle kanten op."Kijk daar, een krabje, een regenboogvis, een zeester, een kwal. En daar meneer kabeljauw. Oh die gaat recht op het net af.. Waarom willen de mensen toch zo graag uit de zee halen?"

Lied 2: De kabeljauw

Een hengeltje voor mij
Een netje erbij
Kijk uit voor die torpedo

Zo visje weer vrij
Mijn liefhebberij

Een knip van de krab en het net is kapot

Een platvis, een haring, een zalm en kijk...daar... een ansjovis

Een tonijn, een rode poon, hé een dolfijn

Dag kabeljauw

De groeten aan je vrouw

Ik zie je morgen bij de rodeo

Gegroet allemaal

Ik ga nu maar gauw

Straks vangen ze allemaal bot

Einde Zichtversie